

بعد از هر نماز هنگامی که سلام می داد، می گوید: "لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير، لا حول ولا قوة إلا بالله، لا إله إلا الله، ولا نعبد إلا إياه، له النعمة وله الفضل، وله الثناء الحسن، لا إله إلا الله مخلصين له الدين ولو كره الكافرون". یعنی: هیچ معبود به حقی غیر از الله یگانه ی بدون شریک نیست، و اوست صاحب مُلک و ستایش، و او بر هر چیزی تواناست، قدرت و توانایی نیست مگر با کمک الله متعال و هیچ معبود به حقی نیست غیر از الله، و فقط او را عبادت می کنیم، و نعمت و فضیلت از آن اوست، و ستایش نیکو از آن اوست، هیچ معبود به حقی نیست غیر از الله و در دین اخلاص داریم هر چند که کافران ناخشنود باشند".

از عبد الله بن الزبير رضی الله عنه روایت است که بعد از هر نماز هنگامی که سلام می داد، این ذکر را می گفت: "لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير، لا حول ولا قوة إلا بالله، لا إله إلا الله، ولا نعبد إلا إياه، له النعمة وله الفضل، وله الثناء الحسن، لا إله إلا الله مخلصين له الدين ولو كره الكافرون". یعنی: هیچ معبود به حقی غیر از الله یگانه ی بدون شریک نیست، و اوست صاحب مُلک و ستایش، و او بر هر چیزی تواناست، قدرت و توانایی نیست مگر با کمک الله متعال و هیچ معبود به حقی نیست غیر از الله، و فقط او را عبادت می کنیم، و نعمت و فضیلت از آن اوست، و ستایش نیکو از آن اوست، هیچ معبود به حقی نیست غیر از الله و در دین اخلاص داریم هر چند که کافران ناخشنود باشند". عبد الله بن زبير می گوید:

[صحیح است] [به روایت مسلم]

هرگاه عبدالله بن زبير رضی الله عنهما از نماز فرض سلام می داد، این ذکر بزرگ را می خواند که دربردارنده ی معانی و مفاهیم بزرگی بود از جمله: اثبات اینکه بندگی تنها و تنها برای الله متعال است و بس؛ و اینکه هیچ شریکی برای او در هیچ موردی وجود ندارد؛ و اثبات اینکه پادشاهی به تمام و کمال از آن اوست؛ و مستحق حمد و ستایش در همه ی احوال است و از قدرت مطلق برخوردار است. همچنان که با اعتراف بنده به عجز و ضعف و ناتوانی وی در برابر پروردگارش همراه است و اینکه نیرویی ندارد که شر و بدی را از خود دور کند و به وسیله ی آن خیر و خوبی را کسب نموده و به دست آورد مگر اینکه الله متعال او را یاری کند. همچنین ذکر مذکور، نعمت را به صاحب اصلی آن نسبت می دهد و کمال مطلق و ذکر نیکو و زیبا را برای الله متعال بیان می کند و ذات و صفات و افعال و نعمت ها و همه ی مواردی را که به الله متعال باز می گردد، نیک و زیبا و کامل می شمرد. و با کلمه ی توحید "لا إله إلا الله" پایان می یابد که یادآور اخلاص در عبادت برای الله متعال می باشد هرچند همه ی کافران این مساله را نپسندند و آن را ناخوشایند بدانند. سپس عبدالله بن زبير رضی الله عنهما ذکر می کند که وقتی رسول الله صلی الله علیه وسلم از نماز سلام می داد، ذکرى که می گفت با همین الفاظ بود و صدایش را بلند می کرد تا دیگران هم

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/6203>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

